

343.

Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych

z dnia 6 kwietnia 1923 r.

uzupełniające rozporządzenie z dnia 12 lutego 1919 r. w przedmiocie przepisów wykonawczych do dekretu z dnia 7 lutego 1919 r. o widowiskach.

Na zasadzie art. 5 dekretu z dnia 7 lutego 1919 r. w przedmiocie przepisów tymczasowych o widowiskach (Dz. P. P. P. № 14 poz. 177), uzupełniając i częściowo zmieniając rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 12 lutego 1919 r. w przedmiocie przepisów wykonawczych do dekretu z dnia 7 lutego 1919 r. o widowiskach (Monitor Polski № 37) oraz rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 25 listopada 1919 r. (Monitor Polski № 262), zarządza się co następuje:

§ 1. Art. 12 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 12 lutego 1919 r. w przedmiocie przepisów wykonawczych do dekretu z dnia 7 lutego 1919 r. o widowiskach (Monitor Polski № 37) otrzymuje brzmienie następujące:

„Dzieci i młodzież do lat 17 mają wstęp do kinematografów jedynie na wyświetlanie takich obrazów, które zostały wyraźnie zakwalifikowane przez Ministerstwo Spraw Wewnętrznych, jako dostępne dla młodzieży. Kwalifikacja ta winna być przy wystawianiu odnośnych obrazów obwieszona przy wejściu do zakładu napisem:

„Dla dzieci i młodzieży dozwolone”. Wzbronione jest natomiast zaopatrywanie ogłoszeń o obrazach dla młodzieży niedozwolonych napisami: „Tylko dla dorosłych”, „Dla dzieci i młodzieży wzbronione” i t. p.”.

Równocześnie zabrania się przy obrazach, niedozwolonych dla dzieci i młodzieży, wystawiać na widok publiczny, zarówno przy wejściu do kinematografu, jak i w innych miejscach, reklamy obrazowe (fotografie, rysunki, plakaty obrazowe), przedstawiające sceny nieodpowiednie dla dzieci i młodzieży.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Spraw Wewnętrznych: *W. Sikorski*

344.

Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych

z dnia 21 kwietnia 1923 r.

w przedmiocie rozciągnięcia dekretu z dnia 4 lutego 1919 r. (Dz. P. P. P. № 13 poz. 140) o samorządzie miejskim na m. Sejny.

Na zasadzie art. 1 i 2 ustawy z dnia 20 lutego 1920 r. (Dz. U. R. P. № 19 poz. 91) w przedmiocie

rozciągnięcia na miasta b. zaboru rosyjskiego dekretu z dnia 4 lutego 1919 r. o samorządzie miejskim (Dz. P. P. P. № 13 poz. 140) zarządza się co następuje:

§ 1. Na m. Sejny powiatu sejneńskiego rozciąga się moc dekretu z dnia 4 lutego 1919 r., o samorządzie miejskim (Dz. P. P. P. № 13 poz. 140), jednocześnie uzupełniając wykaz miast, dołączony do tego dekretu, jak następuje:

„166 Sejny”.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Spraw Wewnętrznych: *W. Sikorski*

345.

Rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych

z dnia 17 kwietnia 1923 r.

wydane w porozumieniu z Ministrami Spraw Wojskowych i Spraw Wewnętrznych w przedmiocie uznania świadectw tymczasowej licencji ogierów i rejestracji klaczy zarodowych.

Na mocy art. 29 ustawy z dn. 21 lutego 1922 r. o obowiązku odstępowania zwierząt pociągowych i wozów na rzecz Państwa (Dz. U. R. P. № 21 poz. 166) zarządza się co następuje:

§ 1. W myśl art. 8 ustęp b) i c) ustawy z dn. 21 lutego 1922 r. o obowiązku odstępowania zwierząt pociągowych i wozów na rzecz Państwa (Dz. U. R. P. № 21 poz. 166) oraz w uzupełnieniu § 8 rozporządzenia z dn. 11 maja 1922 r. do ustawy o obowiązku odstępowania zwierząt pociągowych i wozów na rzecz Państwa (Dz. U. R. P. № 36 poz. 310) uznaje się świadectwa:

A) Tymczasowej rejestracji klaczy zarodowych, wydane po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia przez:

Nazwa instytucji	Teren, na którego obszarze instytucja ma prawo wydawać świadectwa.
1. Małopolskie Towarzystwo Rolnicze w Krakowie.	Województwa: krakowskie, lwowskie, tarnopolskie i stanisławowskie.
2. Towarzystwo Gospodarskie Wschodniej Małopolski we Lwowie.	Województwa: lwowskie, tarnopolskie i stanisławowskie.

B) Tymczasowej licencji ogierów i rejestracji klaczy zarodowych, wydane po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia przez:

Nazwa instytucji	Teren, na którego obszarze instytucja ma prawo wydawać świadectwa.
1. Sekcję Chowu Koni Centralnego Towarzystwa Rolniczego w Warszawie.	Województwa: warszawskie, kieleckie, łódzkie, poleskie, i nowogrodzkie oraz Ziemia Wileńska.
2. Sekcję Chowu Koni Lubelskiego Towarzystwa Rolniczego w Lublinie.	Województwa: lubelskie i wołyńskie.
3. Sekcję Chowu Koni Białostockiego Towarzystwa Rolniczego w Białymstoku.	Województwo białostockie.

Nazwa instytucji	Teren, na którego obszarze instytucja ma prawo wydawać świadectwa.
4. Centralny Związek Kółek Rolniczych w Warszawie.	Województwa: warszawskie, kieleckie, lubelskie, łódzkie, poleskie i nowogrodzkie oraz Ziemia Wileńska.
5. Wojewódzki Związek Kółek Rolniczych w Białymstoku.	Województwo białostockie.]

§ 2. Wymienione w § 1 świadectwa winny być wydane według wzorów, dołączonych do niniejszego rozporządzenia.

Dotychczasowe świadectwa licencji i rejestracji winny być wymienione na nowé.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Kierownik Ministerstwa Rolnictwa i Dóbr Państwowych:
J. Raczyński

Minister Spraw Wojskowych: *Sosnkowski*

Minister Spraw Wewnętrznych: *W. Sikorski*

Wzór tymczasowego świadectwa rejestracji dla klaczy.

Załącznik 1 do rozp. Min. Roln. i D. P.
z dnia 17 kwietnia 1923 r. poz. 345.

(nazwa instytucji)

_____

w _____

№ _____

TYMCZASOWE ŚWIADECTWO REJESTRACJI KLACZY ZARODOWEJ.

Nazwa klaczy _____ wiek _____

Maść i odmiany _____

Rasa (ewent. typ) _____

Pochodzenie ojciec _____

matka _____

Właściciel _____

zamieszkały w _____ gm. _____

pow. _____ wojew. _____

U w a g a. Niniejsze świadectwo w myśl rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych z dn. 17 kwietnia 1923 r. w przedmiocie uznania świadectw tymczasowej licencji ogierów i rejestracji klaczy zarodowych (Dz. U. R. P. № 49 poz. 345) zwalnia od obowiązkowego świadczenia na rzecz Państwa w myśl art. 8 ustawy o obowiązku odstępowania zwierząt pociągowych i wozów na rzecz Państwa (Dz. U. R. P. № 21 poz. 166).

Pieczęć _____

Podpis _____

dn. _____ 192 _____ r.

Wzór tymczasowego świadectwa uznania dla ogierów.

Załącznik 2 do rozp. Min. Roln. i D. P.
z dnia 17 kwietnia 1923 r. poz. 345.

(nazwa instytucji)

№ _____

w _____

TYMCZASOWE ŚWIADECTWO UZNANIA DLA OGIERA.

Nazwa ogiera _____ wiek _____

Maść i odmiany _____

Rasa (ewent. typ) _____

Pochodzenie ojciec _____
matka _____

Właściciel _____

zamieszkały w _____ gm. _____

pow. _____ wojew. _____

U w a g a. Niniejsze świadectwo w myśl rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych z dn. 17 kwietnia 1923 r. w przedmiocie uznania świadectw tymczasowej licencji ogierów i rejestracji klaczy zarodowych (Dz. U. R. P. № 49 poz. 345) zwalnia od obowiązkowego świadczenia na rzecz Państwa w myśl art. 8 ustawy o obowiązku odstępowania zwierząt pociągowych i wozów na rzecz Państwa (Dz. U. R. P. № 21 poz. 166).

Pieczęć _____

Podpis _____

_____ dn. _____ 192 _____ r.

346.

Rozporządzenie Ministra Robót Publicznych

z dnia 21 kwietnia 1923 r.

o ulgach budowlanych w miastach.

Na podstawie artykułów 1 i 3 ustawy z dnia 26 września 1922 r. w przedmiocie upoważnienia Ministra Robót Publicznych do wydawania przepisów ulgowych w dziedzinie budownictwa (Dz. U. R. P. № 88 poz. 788), zarządza się co następuje:

§ 1. 1) Budynki parterowe mogą być wznoszone przy wszystkich ulicach.

Również przy wszystkich ulicach mogą być wznoszone budynki o dwóch kondygnacjach (parter i jedno piętro).

Inne budynki frontowe mogą posiadać wysokość nieprzekraczającą półtora raza wziętej szerokości ulicy, przy której są położone.

2) Budynki na rogu ulic różnej szerokości mogą mieć od strony ulicy węższej, wysokość dozwoloną od strony ulicy szerszej, lecz w tej wysokości sięgać mogą w ulicę węższą, mierząc od rogu, na odległość nieprzekraczającą dwa razy wziętej szerokości tej ulicy.

3) Jeżeli front budynku jest cofnięty od linii zabudowy ulicy, wielkość tego cofnięcia może być przy ustalaniu dopuszczalnej wysokości takiego budynku doliczoną do szerokości ulicy.

4) Wysokość budynku od strony podwórza może wynosić półtora raza wziętą odległość tego budynku od przeciwległej ściany na tejże posiadłości lub od przeciwległej granicy sąsiada.

Jeżeli budynek, względnie odnośny grunt ma prawnie zapewnione korzystanie ze światła na przeciwległej posiadłości sąsiada, wysokość budynku lub oficyny może wynosić półtora raza wziętą odległość od przeciwległej ściany sąsiada.

5) Gdy budynek usytuowany jest przy wolnym placu lub w głębi posiadłości, władza budowlana II instancji może zezwolić na przekroczenie przepisanej wysokości odnośnego budynku, tak od strony ulicy, jak i od podwórza.

Wysokość budynku mierzy się od górnej krawędzi gżemsu wieńczącego do najwyższego punktu przyległego terenu.

§ 2. Przy użyciu cegły palonej normalnych wymiarów grubość ścian zewnętrznych pomieszczeń mieszkalnych nie może być mniejszą od 1½ cegły.

Grubość ścian winna jednak czynić zadość wymaganiom konstrukcyjnym (statycznym) i termicz-